

برنامه جهانی دهه ایمنی حمل و نقل

در مارس ۲۰۱۰ مجمع عمومی سازمان ملل متحد طی قطعنامه ۶۴/۲۵۵ سالهای ۲۰۱۱ تا ۲۰۲۰ را دهه کنش و اقدام برای ارتقاء ایمنی جاده ای با هدف تثبیت و سپس کاهش تلفات جاده ای اعلام نمود. این قطعنامه از سازمان بهداشت جهانی (WHO) و کمیسیونهای منطقه‌ای سازمان ملل با همکاری نهاد مربوط به ایمنی جاده‌ای سازمان ملل (United Nations Road Safety Collaboration) و سایر ذینفعان درخواست نمود تا برنامه جهانی این دهه را بمثابة سندی راهنما برای حمایت و اجرای اهداف این دهه تهیه نماید.

فعالیت‌های برنامه جهانی دهه ایمنی حمل و نقل

فعالیت‌های این دهه می‌بایست در سطوح محلی، ملی، منطقه‌ای و جهانی صورت گیرد اما اولویت باید در سطوح ملی و محلی متمرکز شود. به کشورها توصیه میشود تا فعالیت‌های خود را طبق پنج رکن یا محور اصلی زیر را در ساخت‌های حقوقی و قانونی دولت‌های ملی (و محلی) خود جای دهند.

فعالیت‌های ملی				
رکن ۵	رکن ۴	رکن ۳	رکن ۲	رکن ۱
پاسخ دهی پس از تصادف	کاربران ایمن تر جاده	وسایل نقلیه ایمن تر	تردد در جاده‌های ایمن تر	مدیریت ایمنی جاده
هماهنگی بین‌المللی فعالیت‌ها				

۱- فعالیت‌های برنامه دهه ایمنی جاده ای در سطح ملی

کشورها بهتر است در سطح ملی پنج رکن زیر را بر اساس توصیه‌های گزارش جهانی جلوگیری از آسیب‌های حمل و نقل جاده‌ای که توسط کمیسیون ایمنی جاده‌ای جهانی پیشنهاد شده، پیاده‌سازی کنند.

کشورها باید این پنج حوزه را در چارچوب سامانه‌های گردآوری اطلاعات، ظرفیت اجرایی و راهبرد ایمنی جاده‌ای ملی خودشان مدنظر داشته باشند. البته در برخی کشورها رهیافتی تدریجی برای دربرگرفتن هر پنج رکن لازم است.

رکن ۱: مدیریت ایمنی جاده

توجه و استفاده از ابزارهای حقوقی سازمان ملل و (یا) تلاش و تشویق برای ایجاد ابزارهای منطقه‌ای ایمنی جاده‌ای. تشویق به مشارکت‌های چندبخشی و تعیین موسسات راهبر که ظرفیت تدوین و پیشبرد راهبردها، طرح‌ها و اهداف ملی ایمنی جاده را داشته و قادر باشند با اتکا به گردآوری اطلاعات و تحقیقات مبتنی بر شواهد، امکان بررسی طرح‌ها و اقدامات پیشگیرانه و نیز نظارت و ارزیابی فعالیت‌های اجرایی و اثربخشی آنرا داشته باشند.

فعالیت ۱: توجه به توافقات و اجرای کنوانسیونها و پیمان‌های مهم سازمان ملل در مورد ایمنی جاده و اجرای کامل آن‌ها و تشویق دولت به تدوین اسناد و ابزارهای جدید منطقه‌ای شبیه توافق‌نامه‌ی اروپایی کار خدومه‌ی شاغل وسایل نقلیه‌ی حمل و نقل بین‌المللی جاده‌ای (AETR) و نیز مواردی، شامل:

- پیمان تردد جاده‌ای، مورخ ۸ نوامبر ۱۹۶۸، با هدف آسان‌سازی تردد جاده‌ای بین‌المللی و افزایش ایمنی جاده‌ای با تصویب مقررات یکنواخت تردد جاده‌ای
- پیمان مربوط به علائم و نشان‌های جاده‌ای، مورخ ۸ نوامبر ۱۹۶۸ که مجموعه علائم و نشان‌های جاده‌ای مورد توافق عمومی در آن تنظیم شده است.
- توافق‌نامه‌ی AETR، مورخ ۱ ژوئیه ۱۹۷۰ که الگویی قابل استفاده برای تدوین اسناد و ابزارهای حقوقی منطقه‌ای است.

فعالیت ۲: ایجاد موسسه راهبر (و سازوکارهای هماهنگی مربوطه) برای دست‌اندرکاران ایمنی جاده‌ای که از مجموعه گسترده‌ای از بخش‌ها از طریق:

- تعیین موسسه‌ی راهبر و تاسیس دبیرخانه‌ی مربوطه
- تشویق به تاسیس گروه‌های هماهنگ کننده
- تدوین برنامه‌های محوری و اصلی

فعالیت ۳: تدوین راهبرد ملی (در سطح دولت یا وزارت‌خانه) با هماهنگی موسسه‌ی راهبر از طریق:

- تایید اولویت‌های سرمایه‌گذاری درازمدت
- مشخص کردن مسئولیت‌ها و پاسخ‌گویی‌های موسسه‌ی راهبر در تدوین و اجرای برنامه‌های محوری
- تعریف طرح‌های اجرایی

- ایجاد ائتلاف‌های همکاری
- ترویج طرح‌های ابتکاری مدیریت ایمنی جاده مثل استاندارد جدید ایزو ۳۹۰۰۱ برای مدیریت ایمنی تردد
- تاسیس، نگهداری و بروز رسانی سامانه‌های گردآوری اطلاعات که طی آن داده‌های پایه و نظارت بر پیشرفت کار مثل کاهش آسیب‌دیدگی‌ها و مرگ‌ومیر در تردد جاده‌ای و سایر شاخص‌های مهم مثل هزینه و غیره قابل ارزیابی باشد.

فعالیت ۴: هدف‌گذاری واقع‌گرایانه و درازمدت برای فعالیت‌های ملی بر اساس تحلیل داده‌های ملی تصادفات جاده‌ای از طریق:

- شناسایی حوزه‌های بهبود عملکرد
- برآورد بهبودهای عملکردی بالقوه

فعالیت ۵: تضمین کفایت اعتبارات برای فعالیت‌های اجرایی از طریق:

- ساخت و تهیه نمونه‌های تجاری با تامین اعتبار پایدار بر اساس عملکرد هزینه و منفعت سرمایه‌گذاری‌های آزموده شده
- توصیه اهداف بودجه‌ای سالانه و میان مدت (برای بودجه اصلی و محوری)
- تشویق به ایجاد فرآیند و روال‌سازی تخصیص کارآمد و موثر منابع برای برنامه‌های ایمنی
- به کارگیری ۱۰ درصد سرمایه‌گذاری‌های زیرساختی برای ایمنی جاده‌ای
- تعریف و اجرای سازوکارهای نوآورانه‌ی تامین اعتبار

فعالیت ۶: تاسیس سیستم‌های اطلاعاتی و پشتیبانی از آن‌ها به منظور نظارت و ارزیابی مستمر، برای شماری از اقدامات و دستاوردها شامل:

- تاسیس و پشتیبانی سامانه‌های ملی و محلی به منظور اندازه‌گیری و نظارت مستمر تعداد مرگ‌ومیرها، جراحات و تعداد تصادفات جاده‌ای
- تاسیس و پشتیبانی سامانه‌های ملی و محلی به منظور اندازه‌گیری و نظارت مستمر شاخص‌های واسطه‌ای از قبیل سرعت میانگین، میزان استفاده از کلاه و کمربند ایمنی و غیره
- تاسیس و پشتیبانی سامانه‌های ملی و محلی به منظور اندازه‌گیری و نظارت مستمر خروجی‌های مداخلات (اقدامات انجام شده) در ایمنی جاده‌ای
- تاسیس و پشتیبانی سامانه‌های ملی و محلی به منظور اندازه‌گیری و نظارت مستمر اثرات اقتصادی آسیب دیدگی‌های جراحات ترافیک جاده‌ای

رکن ۲: تردد در جاده‌های ایمن‌تر

دستیابی و استفاده از ایمنی و کیفیت حفاظتی ذاتی شبکه جاده‌ای در راستای منافع تمامی کاربران جاده و به خصوص آسیب‌پذیرترین گروه (مثل عابران پیاده، دوچرخه‌سواران و موتورسواران). این امر از طریق اجرای انواع موافقتنامه‌های زیربنایی جاده‌ای در چارچوب سازمان ملل، بررسی زیرساخت جاده‌ای و بهبود برنامه‌ریزی، طراحی، ساخت‌وساز و بهره‌برداری جاده‌ها با توجه و لحاظ ایمنی محقق می‌شود.

فعالیت ۱: ترویج تعلق خاطر و پاسخ‌گویی به ایمنی جاده‌ای در میان مقامات جاده‌ای، مهندسان راه و برنامه‌ریزان شهری از طریق:

- تشویق دولت‌ها و مقامات جاده‌ای به هدف‌گذاری برای "حذف جاده‌های پرخطر تا سال ۲۰۲۰"
- تشویق مقامات جاده‌ای به تخصیص دادن حداقل ۱۰ درصد بودجه‌ی جاده‌ای به برنامه‌های مختص زیرساخت جاده‌ای ایمن‌تر
- ایجاد مسئولیت حقوقی برای مقامات جاده‌ای جهت ارتقاء ایمنی در شبکه‌های جاده‌ای زیر نظر آنان از طریق روش‌های مقرون به صرفه و الزام به گزارش‌دهی سالانه راجع به وضعیت ایمنی، روندها و کارهای اصلاحی
- ایجاد واحد تخصصی ایمنی ترافیک جاده‌ای به منظور نظارت و به‌کرد ایمنی شبکه‌ی جاده‌ای
- ترویج فرآیند و روش سیستم ایمن (safe system approach) و نقش جاده‌های خود توضیحی بخشنده
- تعهد و اجرای کامل توافقات منطقه‌ای زیربنای جاده‌ای که زیر نظر کمیسیون‌های منطقه‌ای سازمان ملل تدوین شده است و/ یا تشویق به تدوین اسناد منطقه‌ای مشابه در صورتی که لازم باشد.
- نظارت بر عملکرد ایمنی در سرمایه‌گذاری زیرساخت‌های جاده‌ای توسط مقامات ملی، موسسات توسعه‌ای و سایر سازمانها

فعالیت ۲: کمک به رفع نیازهای تمامی کاربران جاده‌ای به عنوان جزئی از برنامه‌ریزی شهری پایدار، مدیریت تقاضای حمل‌ونقل و مدیریت کاربری اراضی از طریق:

- تدوین برنامه‌ریزی کاربری اراضی بنحوی که پاسخ‌گوی تمامی نیازهای جابجائی ایمن از جمله مدیریت تقاضای سفر، نیازهای دسترسی، الزامات بازار و شرایط جغرافیایی و جمعیتی باشد.
- گنجاندن بررسی اثرات ایمنی در تمامی تصمیمات برنامه‌ریزی و توسعه‌ای
- به‌کارگیری روال‌های کارآمد دسترسی و کنترلی جهت امکان‌پذیری از توسعه‌های نایمن

- فعالیت ۳: ترویج بهره برداری، نگهداری و بهسازی ایمن زیرساخت جاده‌ای موجود از طریق الزام قیامات جاده‌ای به:
- تعیین شمار و محل آسیب‌ها و مرگ‌ومیرهای جاده‌ای به تفکیک نوع کاربر جاده و عامل‌های کلیدی زیرساختی اثرگذار بر مخاطرات هر یک از گروه‌های کاربران جاده
  - شناسایی بخش‌ها یا نقاط خطرناک و حادثه‌خیز جاده‌ها که تصادفات پرشمار یا شدید در آن‌ها رخ می‌دهد و انجام اقدامات اصلاحی متناظر
  - انجام ممیزی ایمنی در زیرساخت‌های جاده‌ای موجود و اجرای اقدامات مهندسی آزموده شده برای بهسازی عملکرد ایمنی
  - ایفای نقش رهبری در ارتباط با مدیریت سرعت و طراحی و بهره‌برداری از شبکه‌های جاده‌ای حساس به سرعت
  - تضمین ایمنی ناحیه‌های عملیات اجرایی در راه‌ها

فعالیت ۴: ترویج ایجاد زیرساخت‌های جدید ایمن که برآورنده‌ی نیازهای دسترسی و جابجائی تمامی کاربران باشد، از طریق تشویق مقامات مربوطه به:

- در نظر گرفتن تمام شیوه‌های حمل‌ونقل به هنگام ساختن زیرساخت‌های جدید
- تعیین حداقل رتبه‌های ایمنی برای طراحی و سرمایه‌گذاری‌های جدید جاده‌ای به طوری که گنجاندن نیازهای ایمنی تمام کاربران جاده در مشخصات طرح‌های جدید تضمین شود.
- استفاده از یافته‌های ارزیابی‌های مستقل اثرات ایمنی و ممیزی ایمنی جاده در برنامه‌ریزی، طراحی، ساخت و ساز، بهره‌برداری و نگهداری طرح‌های جدید جاده و تضمین آن به طوری که توصیه‌های ممیزی به طور مطلوب اجرا شود.

فعالیت ۵: تشویق به ظرفیت‌سازی و انتقال دانش در حوزه‌ی ایمنی زیرساخت از طریق:

- ایجاد مشارکت و همکاری با بانک‌های توسعه‌ای، مقامات ملی، جامعه‌ی مدنی، خدمت‌دهندگان آموزشی و بخش خصوصی به منظور آن که درک و به‌کارگیری مطلوب اصول طراحی زیرساخت ایمن تضمین شود.
- ترویج کارآموزی ایمنی جاده و آموزش‌های کم‌هزینه‌ی مهندسی ایمنی، ممیزی ایمنی و ارزیابی جاده
- تدوین و ترویج استانداردهای لازم برای طراحی و بهره‌برداری ایمن جاده بنجوی که در آن درک مشخصات عوامل انسانی و طراحی وسایل نقلیه توأم در نظر گرفته و گنجانده شده باشد.

فعالیت ۶: ترویج تحقیق و توسعه راجع به جاده‌های ایمن تر از طریق:

- تکمیل و به اشتراک‌گذاری تحقیقات راجع به نمونه‌های تجاری زیرساخت جاده‌ای ایمن‌تر و سطح‌های سرمایه‌گذاری مورد نیاز برای تحقق اهداف دهه‌ی اقدام
- ترویج تحقیق و توسعه راجع به چگونگی بهبود عملکرد ایمنی زیرساختی در شبکه‌های جاده‌ای کشورهای با درآمد کم و متوسط
- ترویج طرح‌های نمونه و نمایشی برای ارزیابی نوآوری‌های به‌کرد ایمنی به خصوص در مورد کاربران آسیب پذیر جاده

رکن ۳: وسایل نقلیه‌ی ایمن‌تر

تشویق به استفاده جهانی و فراگیر از فناوری‌های بهبودیافته‌ی ایمنی وسایل نقلیه در هر دو زمینه‌ی ایمنی فعال و غیرفعال از طریق تلفیق و هماهنگ کردن استانداردهای جهانی مربوطه، طرح‌های اطلاع‌رسانی به مصرف‌کننده و ایجاد انگیزه برای شتاب دادن به پذیرش فناوری‌های نو

فعالیت ۱: تشویق کشورهای عضو به ترویج و اعمال مقررات ایمنی وسایل نقلیه‌ی موتوری که گرد همائی (هم‌اندیشی) جهانی سازمان ملل در زمینه هماهنگ‌سازی مقررات وسایل نقلیه (WP 29) تدوین شده‌اند.

فعالیت ۲: تشویق اجرای برنامه‌های جدید بررسی و ارزیابی خودرو در تمام مناطق جهان به منظور افزایش اطلاعات و آگاهی مصرف‌کننده در باره‌ی عملکرد ایمنی وسایل نقلیه‌ی موتوری

فعالیت ۳: تشویق به تدوین و اجرای موافقتنامه‌های لازم برای تضمین آن که تمام وسایل نقلیه‌ی موتوری جدید به کمرندهای ایمنی و سایر تجهیزات ایمنی مجهز هستند و از استانداردهای لازم جهت قبولی در آزمون تصادف (حداقل امکانات ایمنی) برخوردار میباشند.

فعالیت ۴: تشویق به استفاده از فناوری‌های جلوگیری از تصادف که کارایی آن اثبات شده، مثل سامانه‌های ترمز ضدقفل و کنترل الکترونیکی پایداری در وسایل نقلیه‌ی موتوری.

فعالیت ۵: تشویق به استفاده از انگیزه‌های مالی و سایر انگیزه‌ها برای به کارگیری وسایل نقلیه‌ی موتوری دارای سطوح بالای حفاظت از کاربران جاده و جلوگیری از واردات و صادرات خودروهای جدید یا کارکرده‌ای که استانداردهای ایمنی پایین‌تری دارند.

فعالیت ۶: تشویق به اعمال مقررات حفاظت از عابران پیاده و افزایش تحقیق در مورد فناوری‌های ایمنی کاهنده‌ی مخاطرات کاربران آسیب پذیر جاده.

فعالیت ۷: تشویق مدیران ناوگان‌های بخش دولتی و خصوصی به خریداری، بهره برداری و نگهداری وسایل نقلیه دارای فناوری‌های ایمنی پیشرفته و حفاظت سطح بالا از سرنشین

رکن ۴: کاربران ایمن تر جاده

تدوین برنامه‌های جامع برای بهبود رفتار کاربران جاده. اجرای پایدار، قوی و موثر قوانین و استانداردها در کنار آگاه سازی/آموزش عموم مردم به منظور افزایش استفاده از کمربند و کلاه ایمنی و کاستن از رانندگی به هنگام مستی، سرعت و دیگر عوامل مخاطره‌ساز

فعالیت ۱: افزایش آگاهی از عوامل مخاطره آمیز و پرخطر در ایمنی جاده‌ای و اجرای اقدامات پیش‌گیرانه و اجرای تبلیغات اجتماعی به منظور کمک و اثر گذاری به نگرش‌ها و دیدگاه‌ها در زمینه ضرورت و نیاز به برنامه‌های ایمنی تردد جاده‌ای.

فعالیت ۲: تنظیم و وادارسازی به رعایت محدودیت‌های سرعت و تدوین استانداردها و مقررات مبتنی بر شواهد عینی در این زمینه به منظور کاستن از تصادفات و آسیب‌های مربوط به سرعت

فعالیت ۳: تنظیم و وادارسازی به رعایت قوانین رانندگی به هنگام مستی و تدوین استانداردها و مقررات مبتنی بر شواهد عینی در این زمینه به منظور کاستن از تصادفات و آسیب‌های مربوط مصرف الکل

فعالیت ۴: تنظیم و وادارسازی به رعایت قوانین کلاه ایمنی موتورسواران و تدوین استانداردها و مقررات مبتنی بر شواهد عینی در این زمینه به منظور کاستن از آسیب‌هایی که به سر وارد می شود.

فعالیت ۵: تنظیم و وادارسازی به رعایت قوانین مربوط کمربند ایمنی و نگهدارنده‌ی کودک و تدوین استانداردها و مقررات مبتنی بر شواهد در این زمینه به منظور کاستن از آسیب‌ها در تصادفات

فعالیت ۶: تنظیم و وادارسازی به رعایت قوانین، استانداردها و مقررات حمل و نقل، بهداشت کار و ایمنی برای بهره‌برداری ایمن از وسایل نقلیه‌ی تجاری باری و، خدمات حمل و نقل جاده‌ای مسافری و سایر ناوگان‌های وسایل نقلیه‌ی عمومی و خصوصی به منظور کاستن از آسیب‌ها در تصادفات.

فعالیت ۷: تحقیق، توسعه و ترویج اقدامات و خط‌مشی‌های جامع به منظور کاستن از آسیب‌های مربوط به کار در حوزه حمل و نقل جاده‌ای در بخش‌های عمومی، خصوصی و غیررسمی با پشتیبانی از استانداردهای به رسمیت شناخته شده‌ی بین‌المللی در سیستم‌های مدیریت ایمنی جاده و بهداشت و ایمنی کار.

فعالیت ۸: ترویج و برقراری نظام‌های اعطای گواهی رانندگی تدریجی برای رانندگان تازه‌کار

رکن ۵: پاسخ‌دهی پس از تصادف

افزایش سرعت عکس‌العمل و پاسخ‌دهی به فوریت‌های پس از تصادف و بهبود قابلیت مسئولین بهداشت و سایر دستگاه‌ها برای فراهم‌سازی رسیدگی‌های فوریتی مناسب (اورژانس) و نیز رسیدگی به توان‌بخشی درازمدت قربانیان تصادف.

فعالیت ۱: ایجاد سامانه‌های مراقبت‌های پیش‌بیمارستانی شامل بیرون‌آوری قربانی از خودروی تصادف کرده و دایر کردن یک شماره تلفن کشوری برای فوریت‌ها از طریق اجرای یکی از نمونه‌های مناسب موجود

فعالیت ۲: ایجاد سامانه‌های بیمارستانی مراقبت از آسیب‌دیدگان (و تبعات روحی آن) و ارزیابی کیفیت مراقبت‌ها از طریق اجرای اقدامات درست در زمینه‌ی سامانه‌های مراقبت از آسیب‌دیدگان و تضمین کیفیت

فعالیت ۳: فراهم‌سازی توان‌بخشی و پشتیبانی به موقع برای بیماران زخمی و داغ‌دیدگان تصادفات جاده‌ای به منظور حداقل سازی آسیب‌های جسمانی و روانی.

فعالیت ۴: تشویق کردن تدوین برنامه‌های بیمه‌ای مناسب برای کاربران جاده به منظور تامین اعتبار خدمات توان‌بخشی قربانیان تصادف از طریق:

- تعهدات اجباری شخص ثالث

- به رسمیت شناختن متقابل بین‌المللی بیمه مثل نظام کارت سبز

فعالیت ۵: تشویق به تحقیقات کامل راجع به تصادف و پاسخ حقوقی مناسب در قبال آسیب‌ها و مرگ و میرهای جاده ای و بنابراین تشویق به حل و فصل‌های مناسب و اجرای عدالت برای داغ‌دیدگان و آسیب‌دیدگان تصادفات جاده‌ای

فعالیت ۶: تشویق کارفرمایان و ایجاد انگیزه برای آن‌ها تا معلولان را استخدام و یا حفظ کنند.

فعالیت ۷: تشویق به تحقیق و توسعه برای بهبود پاسخ‌دهی مناسب پس از تصادف

۲- فعالیت‌های بین‌المللی

برای هدایت کشورهای جهان به سوی اهداف واقع‌گرایانه و قابل حصول، هماهنگی بین‌المللی گسترده‌ای ضرورت دارد. هماهنگی رسمی سازوکاری برای آسان‌سازی تشریک تجارب در بین کشورهای عضو فراهم می‌کند تا به اهداف ملی‌شان نیز برسند.

هماهنگی و فعالیت‌های ایمنی جاده‌ای در سطح بین‌المللی

سازمان بهداشت جهانی و کمیسیون‌های منطقه‌ای سازمان ملل نظارت‌های منظمی را در چارچوب سازمان همکاری‌های ایمنی جاده‌ای سازمان ملل هماهنگ خواهند کرد تا پیشرفت جهانی به سوی تحقق اهداف تعریف شده در برنامه‌ی اقدام صورت گیرد.

فعالیت ۱: در صورتی که مناسب باشد تشویق کردن افزایش اعتبارات ایمنی جاده‌ای از طریق:

- پشتیبانی از سازوکارهای منطقه‌ای و جهانی ایمنی جاده‌ای
- رهیافت‌های تامین اعتبار جدید و ابتکاری (مثل تسهیلات ایمنی جاده‌ای جهانی و یا صندوق ایمنی جاده‌ای موجود)،
- تشویق کشورها به تخصیص ۱۰ درصد از سرمایه‌گذاری در زیرساخت جاده به ایمنی جاده‌ای
- توسعه کمک‌گیری از اعتباردهندگان جدید در بخش عمومی و خصوصی

فعالیت ۲: حمایت از ایمنی جاده‌ای در بالاترین سطوح و تسهیل همکاری بین ذینفعان متعدد (مثل سازمان‌های غیردولتی، نهادهای مالی بین‌المللی) از طریق:

- تصویب قطعنامه‌های ایمنی جاده‌ای در مجامع سازمان ملل و سازمان بهداشت جهانی در صورتی که مناسب باشد
- کشورهایی که اسناد حقوقی ایمنی جاده‌ای سازمان ملل را پذیرفته‌اند و (یا) به طور کامل اجرا کرده‌اند.
- کشورهایی که در تبلیغات و کمپین ایمنی جاده‌ای مشارکت دارند.
- موسسات و سازمان‌های منطقه‌ای و زیرمنطقه‌ای که برای رسیدگی به ایمنی جاده‌ای گام‌هایی برداشته‌اند
- تنظیم اهداف منطقه‌ای و زیرمنطقه‌ای برای مهار مرگ‌ومیرهای جاده‌ای تا سال ۲۰۲۰
- گنجانیدن ایمنی جاده‌ای در نشست‌های بلندپایه‌ی مناسب مثل G8 یا G20 ، یا مجمع جهانی اقتصاد و غیره

فعالیت ۳: افزایش آگاهی در زمینه عوامل مخاطره‌آمیز و لزوم پیش‌گیری قوی از تصادفات جاده‌ای از طریق:

- استفاده از تبلیغات آگاهی بخش عمومی شامل هفته‌های جهانی ایمنی جاده‌ای و همچنین طرح‌های منطقه‌ای و زیرمنطقه‌ای تبلیغات اجتماعی
- بزرگداشت سالانه‌ی روز جهانی یادبود قربانیان حمل و نقل جاده‌ای
- همکاری با سازمان‌های غیردولتی و سایر نهادهای جامعه‌ی مدنی در راستای اهداف دهه
- پشتیبانی از طرح‌های بخش خصوصی در راستای اهداف دهه

فعالیت ۴: راهنمایی کشورها در تقویت سامانه‌های مدیریت ایمنی جاده‌ای و اجرای اقدامات مطلوب ایمنی جاده‌ای و رسیدگی به آسیب دیدگان از طریق:

- کشورهایی که اسناد و قطعنامه‌های سازمان ملل اجرا می‌کنند.
- کشورهای که طرح‌های سازمان ملل، طرح همکاری ایمنی جاده‌ای سازمان ملل یا دیگر رهنمودهای به رسمیت شناخته‌شده‌ی بین‌المللی برای اقدامات مطلوب را اجرا می‌کنند.
- تدوین راهنماهای دیگر اقدامات مطلوب
- فراهم‌سازی پشتیبانی فنی برای کشورها در اجرای اقدامات مطلوب

فعالیت ۵: بهبود کیفیت گردآوری اطلاعات ایمنی جاده‌ای از طریق:

- اجرای رهنمودهای اقدامات مطلوب راجع به سامانه‌های اطلاعات داده‌ای
- استانداردسازی تعاریف و سیستم‌های گزارش دهی بر اساس ابزارهای موجود
- ترویج سرمایه‌گذاری در ایجاد سامانه‌های ملی تحلیل تصادف و سامانه‌های نظارتی مرتبط که توسط سازمانهای بهداشت، کار و پرداخت خسارت نیروی کار نگهداری می‌شوند.
- تحقیق راجع به تصادفات برای شناسایی علل، شرایط و تبعات‌شان
- تشویق ایجاد سامانه‌های مدیریت داده‌های ایمنی جاده‌ای
- (مثلاً با پشتیبانی و استفاده از سیستم‌های **peer-to-peer** (همتا به همتا) که توسط اعضای گروه بین‌المللی پایگاه‌های اطلاعات تصادفات جاده‌ای - IRTAD - ترویج می‌شوند)
- انتشار درس‌های آموخته شده از پیروزی‌ها و شکست‌های قبلی